

JAN MUL VIJFTIG JAAR

HERMAN STRATEGIER

Een van de „Tres pueri” schrijft over een ander lid van dit drietal kerkmusici die de halve eeuw is gepasseerd een vriendelijk, maar zeer praktisch woord.

JAN MUL, DIE OP 20 SEPTEMBER ZIJN VIJFTIGSTE VERJAARDAG vierde, verstaat als weinig anderen de kunst om bijzonder actief te zijn zonder dat dit nu direct opvalt.

Hoewel hij talrijke en bijzonder belangrijke functies bekleedt in het muziekleven, is hij het tegendeel van een „gewichtig” man. Beter dan wie ook geïnformeerd, beweegt hij zich met een benijdenswaardig gemak in allerlei kringen en weet hij met grote bekwaamheid in delicate en moeilijke kwesties een oplossing te vinden of een weg te wijzen naar een oplossing.

Beminnelijke beslistheid, rijk gemeleerd met een spitse ironie, kenmerkt niet alleen de voorzitter of het bestuurslid Jan Mul, maar ook de confrère Jan Mul. Voor zijn vrienden is hij bovendien een gastheer van werkelijk groot formaat.

Toch is het niet op de eerste plaats wegens de genoemde eigenschappen dat op deze plaats de vijftigjarige in het zonnetje gezet wordt.

De kerkmuziekcomponist Jan Mul n.l. is het die meer dan gewone aandacht verdient. De niet-kerkelijke muziek van Jan Mul (onder andere filmmuziek, pianoconcert, liederen, opera „De Varkenshoeder”, instrumentatie van Dresdens opera „François Villon”, „Egmondthalsd”) zou niet zo voortreffelijk geworden zijn als de componist niet een bij uitstek praktische, maar „verborgen” leerschool doorlopen had in de kerkmuziek. Na zijn opleidingstijd aan de Kerkmuziekschool en het Amsterdams Conservatorium (voornaamste leermeesters: Hendrik Andriessen en Sem Dresden) was Jan Mul meer dan vijf en twintig jaar organist-dirigent aan de kerk van Maria Onbevlekt Ontvangen te Overveen. Fris van geest en met een aanstekelijk enthousiasme

heeft Mul daar met bescheiden middelen op een bijzonder plezierige manier kerkmuziek bedreven. Behalve missen voor allerlei bezettingen (o.a. Missa „Causa nostrae laetitiae” voor 2 gelijke stemmen en fluit, „Missa Canonica” voor 3-4 gelijke stemmen a cappella, waarvoor onlangs een Visser-Neerlandia-prijs werd toegekend, Missa „Duc in altum” voor 1 st. gemengd koor en orgel, Missa „L’homme désarmé” voor 5 gem. stemmen en orgel), ontstonden uit een directe behoefte bijna alle Propria van het kerkelijk jaar. Verantwoorde experimenten, o.a. 8-tonige reeksen, ging de componist daarbij niet uit de weg. Jammer genoeg zijn te weinig van deze opmerkelijke „wisselende gezangen” gepubliceerd.

Voor het opsporen van waardevolle, onbekende kerkmuziek uit heden en verleden had Jan Mul een bijzondere neus, zodat de zondagse hoogmissen en andere diensten in Overveen jarenlang dikwijls een waarachtig feest waren voor allen die er getuige van mochten zijn. Hoe verkwikkend en prettig waren ook de bijeenkomsten van de „tres pueri” (die toen inderdaad nog jongelingen waren) in de barre oorlogsjaren om te komen tot de samenstelling van de befaamde „abonnementen”! Die „abonnementen” waren clandestien door Annie Bank verspreide, maandelijks kerkmuziekseries, waarin enkele hoogst-merkwaardige stunts werden uitgehaald!!

Het is daarom erg jammer dat de omstandigheden Jan Mul genoopt hebben de praktische kerkmuziekbeoefening vaarwel te zeggen¹⁾. Al zal de begaafde componist stellig nog wel kerkmuziek schrijven, door het ontbreken van de prikkel der, bij wijze van spreken, dagelijkse behoefte, zal allicht de frequentie teruglopen.

Van harte is het te hopen dat Jan Mul het repertoire zal blijven verrijken met frisse, nieuwe werken.

Ad multos annos!

1) Terloops moge hier opgemerkt worden, dat allen die de kerkmuziek welgezind zijn, alles dienen te doen om te voorkomen dat het reservoir van het Nederlandse kerkmuziktalent (creatief zowel als reproductief) zoetsesaan leegloopt!